

[Miljøministeren]

Vi arbejder med nedbringelse af anvendelsen af pesticider i handlingsplanen. Der er opnået enighed mellem miljøministrene i EF om, at plantebeskyttelsesdirektivet især skal inddrage grundvandsbeskyttelsen som parameter.

Vi har afsat 570 mio. kr. til oprydning på affaldsdepotområdet for at sikre grundlaget. Vi er i gang med et arbejde, der skal sørge for, at disse deponier kommer væk på en måde, som gør det muligt for husejerne fortsat at bo i huse og ikke få det værdis tab, som det fører med sig at blive registreret.

Vi har et grundvandsmonitoringsprogram. Vi har skærpet overvågningen, efter at de første analyser viste pesticider, men også viste en række mulige analysefejl. Så det er ikke rigtigt, at vi ikke tager forureningsproblemet alvorligt. Vi tager det faktisk meget alvorligt og har derfor lavet disse ting, som jeg har nævnt.

Den anden side af grundvandsproblemet er mængdeproblemet. Der er det især hovedstadsområdet, som er ramt. Det er rigtigt, at man kunne have foretaget sig det, som SF forestiller sig, for nogle år siden – det indgik også i regeringens forslag til Ny Vækst og Fremgang – at lægge mere på vandforbruget. Men da var det koblet sammen med skattelettelser. Det er SF's forslag ikke. Og Ny Vækst og Fremgang blev som bekendt ikke gennemført.

Det værste område er hovedstadsområdet, hvor det er ganske rigtigt at vi skal ned på en halvering. Men vi kan altså konstatere, at København igennem forbud mod vanding af græsplæner, informationspjecer, et pilotprojekt på Vesterbro, pålæg til ejere om at bringe vandspildet til ophør på bare et år er nået ned på et forbrug pr. husstand fra 170 l pr. person pr. døgn til 160 l pr. person pr. døgn. Det er 10 l pr. person pr. døgn på et år.

Århus, som også er præget af det, har lavet kampagner og er nået endnu længere frem, idet deres fald er gået fra 185 l til 160 l pr. person. Kolding er på 4 år nået ned på fra 4,5 mio. m³ til 3,6 mio. m³. Bornholm har sænket kubikmeterforbruget med 500.000.

Derfor føler jeg faktisk, at vi er i gang. Hvor Folketinget er overflødigt, skal Folketinget ikke gå ind. Amterne og kommunerne er godt klar over problemet, og så synes jeg, at vi skal sige, at det kører dér.

Det er rigtigt, at vi overvejer, hvorledes vi kan styrke beskyttelsen af grundvandet også i

forbindelse med spildevand. Og det er rigtigt, som både fru Marianne Jelved og hr. Gade har været inde på, at vi selvfølgelig også arbejder med en eller anden form for vandafgift. For at beskytte vandressourcerne og begrænse spildevandsmængderne og mængderne af forurenende stof i spildevandet overvejer vi mulighederne for i højere grad at anvende økonomiske incitamenter, det siger da sig selv, men vel at mærke på en måde, som betyder, at konkurrenceevnen ikke forringes – for man kan jo godt belaste erhvervsomkostningerne – og at den sociale dimension ikke bliver alvorlig, for det har hr. Gade glemt, men det varetager vi andre jo. Den skat på vandforbrug, som hr. Gade foreslår, rammer jo med den tunge ende voldsomt nedad, hvis vi skal tænke på hygiejnen f.eks. Derfor er det ikke så ligetil at gå til. Der er konkurrenceevnen, der er den sociale dimension, der er forholdet til de samlede skatter og afgifter, det vil sige, hvor skal man så tage noget ud, fordi man går ind her? Men det arbejder vi med i Miljøministeriet, Finansministeriet og Skatteministeriet i en arbejdsgruppe, som nok skal fremlægge sit resultat i løbet af foråret. Hr. Glønborg var så venlig at sige, at det ville han meget gerne se nærmere på.

Hr. Glønborg ville gerne have, at vi får vandbesparelser ved at få opsat vandmålere alle vegne. Det var også en tanke, jeg som ny miljøminister meget hurtigt kom ind på, men så fik jeg set på regningen i den ældre boligmasse. Og den bliver ganske betragtelig. Miljøstyrelsen har i 1989 skønnet, at ca. 500.000 husstande findes i etageejendomme i den ældre boligmasse, hvor man kommer ud for det problem, hr. Glønborg kom ind på, at man ikke har målere i hver enkelt lejlighed i de små lejligheder, og det vil blive meget dyrt at installere dem. Og det vil være urealistisk at foretage måling af forbruget dér. Men det gør ikke noget, for vi har jo byrenoveringsprogrammer, og det er et spørgsmål om tid, hvornår disse ejendomme glider ud og bliver renoveret.

Det er således, at Boligministeriets bygningsreglement vil tage højde for, at der skal installeres målere i nybyggeri, idet bygningsreglementet vil fastslå, at installationerne skal udføres, så det er enkelt at installere disse målere. Det vil sige, at det, der er bred enighed om og ønskes om her, er vi i Miljøministeriet